உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 2.] || நளஹு ஐப்பசிமீ –1916ஹு அக்டோபர்மீ || [இதழ் 10

தேவாரம்.

தூமென் மலர்க்கணை கோத்துத்தீ வேள்வித் தொழிற்படுத்த
காமன் பொடிபடக் காய்ந்த கடனுகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சிவாய வென்னு மஞ்செழுத்துஞ்
சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண்டா யெங்கள் சங்கரனே.

சிவஞானபோதம்.

(138–வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இனி முதற்சூத்திரத்தின் மூன்றும் அதிகாரணத்தை விளக்குவாம்.

முதற்சூத்திரம்—மூன்றும் அதிகாரணம்.

"அந்தமாதி"

(இ–ள்.) சங்காரத்தொழில் செய்யுங்கடவுளே முதற்கடவுள் (எ–று.)

இவ்வதிகாணத்தில் தன்னுற் கூறப்படும் பொருள்முதலிய ஐந்தும் வருமாறு:—

க–வது—தன்னுற்கூறப்படும்பொருள்—சங்காரகாரணனே முதற் கடவுளாகலான் மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்.

உ–வது—ஐயப்பாடு—முதற்கடவுள் ஏகனே? அனேகனே?

ங–வது—பிறர் கூறும் பக்கம்—சங்காரகர்த்தா உலகிற்கு முதற் கடவுள் என்பது உண்மையாயினும் தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய் வதனுல், அவைகளைப் பார்க்கினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு

மற்றும் அத்தன்மையரான முதற்கடவுளர் பலர் உண்டெனக் கொள்ளல் வேண்டும். (இது அநேகேசுரவாதிகள் பக்ஷம்.)

ச-வது—மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபு.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும்; அவரனைவரும் ஒருவன் ஏவல் வழிநின்றே செய்பவராகலானும், வேதத்தில் ஒவ்வோரிடங்களிற் காணப்படும் "நாராயணர் ஒருவரேயிருந்தார்," "பிரமாமுதற்கண்ணே இருந்தார்," "இந்திரனே உன்னில் மிக்கவனில்லை," "தேவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையாயுள்ளவன் அக்கினி." "இறந்ததும் நிகழ்வதுமாகிய உலகத்திற்கு ஆன்மாவாயுள்ளான் சூரியன்" என்பனவாதியாய வாக்கியங்களில் நாராயணன் முதலியோரைக் காரணமென்றது, ஒருவன் ஏவல் வழி நின்றுசெய்யும் குயவன் கம்மியன் முதலியோரைப்போல் அவாந்தரகாரணமாதல்பற்றியே யாகலான், அவையெல்லாம் (அரசனாற் கட்டிய கோயிலைச் சிற்பியாற்கட்டிய கோயில் என்பதுபோல்) ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்குமாதலானும், செய்தும் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கும் முதற்கடவுள் சங்காரகர்த்தாவொருவனே.

ரு-வது—இயைபு.

உதாரண வெண்பா.

ஒன்றலா வொன்று ளுளதாகி நின்றவா
றொன்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா
வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு. (ரு)

(இ-ள்.) அவை=அச் சேதனப் பிரபஞ்சத் தொகுதி—ஒன்று அலா ஒன்றுள்=(உருவும் அருவும் என்னும் இருவகைப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே—உளது ஆகி=சிருட்டிக்கப்பட்டு—நின்றவாறு=திதிப்பட்டவாறே—ஒன்று அலா ஒன்றில்=அந்தப் பரம்பொருளின் கண்ணே—ஈறுதல்=ஒடுங்குதலால்—ஒன்று அலா ஈறே முதல்=அச்சங்காரக்கடவுள் ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள்.—(ஆனால், முத்தியடைந்த ஆன்மாக்கள் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவத்தோடு சமமாயிருக்கும் என்று வேதாகமங்கள் கூறுவதனால் அவைகளும் முதற்கடவுளராகாவோ வெனில்) அதனின்=அப்பரம்பொருளைப்போலவே—ஈறிலா ஒன்று=அழிவின்றி நித்தமாயிருக்கும் சேதனப் பிரபஞ்சமானது (அதாவது உயிர்களானவை)—அங்கு=வீடுபேற்றின் கண்ணும் (அதாவது முத்தியிலும்)—பலவாறே தொழும்பு ஆகும்=பல வழியாலும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம் (முதற்கடவுளாகாது.) (எ-று.)

மாயையின் காரியமாகிய அசேதனப் பிரபஞ்சம் சடமாகையாலும், சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய உயிர்கள் பாசத்தாற் பிணிப்புண்டு சுட்டியுணர்வதாயிருத்தலாலும், இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமாகிய உலகம் தானே தன் இச்சையின்படி தோன்றிநின் றழியமாட்டாது. ஆதலால், இவைகளைத் தோற்றி நிறுத்தியழித்தற்கு இவைகளுக்கு வேறாய் ஒரு முதற் கடவுளுண்டென்பது பெறப்பட்டது. படவே, உலகம் விசித்திரமாய்க் காணப்படுதலினால், இவ்வாறு நடத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும், அளவிலாற்றலும், பேரருளும், சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசயகுணங்களுடையவன் என்பதும் பெறப்பட்டது. இத்தன்மையனாகிய கடவுள் ஒருவனே போதுமாயிருக்க பலர் உண்டெனக் கொள்வது குற்றமாம். "இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல்செல்லாது." அஃதாவது, ஒருசிறிதும் வேற்றுமையின்றி எல்லா விலக்கணங்களினாலும் தம்முள் ஒத்திருக்கும் வெவ்வேறு பொருள்கள் ஒருகாலத்தும் இரா. ஆதலால் உயர்வொப்பில்லாத முற்றுணர்வு, அளவிலாற்றலுடைமைமுதலிய இறைமைக்குணங்களையுடைய கடவுளர் பலர் உண்டெனக்கொள்வது மடமையாகும். இக்கருத்தை விளக்கும் பொருட்டே முதற்கடவுளை "ஒன்றலா வொன்று" என்று கூறியருளினர்.

இருள்நீங்கியவிடத்தும் கண்ணானது சூரியனின்றிக் காணாதவாறு போல, மலம்நீங்கிய முத்திநிலையிலும் ஆன்மாவானது தன்னுடன் முதல்வன் வேறறக் கலந்து அறிவித்தாலன்றி யறியாது. ஆன்மாவானது எக்காலத்தும் ஸ்படிகம்போல் சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருக்கும் இயல்பினதாதலால், அதுமுத்தியிலும் சிவத்தைப்போல் தனித்துநிற்கும் இயல்புடையதன்று. அது முத்தியில் சிவத்தோடுகலந்து சிவாநந்தம் அநுபவித்தல் மாத்திரமன்றி, சிவத்தைப்போல் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யும் உரிமையுடையதன்று. அன்றியும், ஆன்மா முத்திநிலையில் சிவத்தோடு சமவியாபகமடையப்பெறினும், விளக்கொளியுள் அடங்கிய கண்ணொளிபோல், சிவவியாபகத்திற்குள் வியாப்பியமாய் அடங்கி நிற்கும். இக்காரணங்களால் சேதனப்பிரபஞ்சம் பலவழியாலும் முத்தியிலும் முதல்வனுக்கு அடிமையேயாம் என்றுணர்க. (இதனால் ஆன்மாக்கள் முத்தியில் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் என்றுகூறும் சிவசமவாதிகள் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க.)

ஆன்மாக்கள் பெத்தநிலையில் மாத்திரமன்றி முத்திநிலையிலும் அடிமைகளென்பதை "நற்சங்க வெண்குழையோர் காதிற் கோமாற்கே நாமென்று மீளாவாளாய்க் கொய்ம்மலர்ச் சேவடியிணையே குறுகினோமே" "மீளாவடிமை யுமக்கே யாளாய்ப் பிறரைவேண்டாதே" என்னும் தமிழ் வேதப்பனுவல்களாலும் உணரலாகும்.

முதற்சூத்திரத்தின்தொகைப்பொருள்.

இதனால் "உலகம் தோன்றிநின்று அழியுமென்பது காட்சிப் பிரமாணமுதலியவற்றால் அறியக்கூடாமையால் அது நித்தப்பொருளே" என்னும் மீமாஞ்சகர் உலோகாயதர்கள் கொள்கையையும், "உலகம் உள்பொருளாகாமல் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ்சார்பிலே தோன்றி யழியும்" என்னும் புத்தர்கொள்கையையும், "உலகம் உள்பொருளாயின் அது வொன்றேயமையும்; இறைவன்வேண்டா" என்னும் சாங்கியர் கொள்கையையும், "காத்தற் றொழிலைச்செய்யும் விஷ்ணுவே முதற் கடவுளாதல்வேண்டும்" என்னும் பாஞ்சராத்திரர் கொள்கையையும், "அதிவிசித்திரமாகிய உலகம் ஒருவராற்செய்தல் கூடாமையால், அதைப் படைக்கப் பலகடவுளர்வேண்டும்" என்னும் அநேகேசுரவாதிகள்கொள்கையையும், "ஆன்மாக்கள் மலம் நீங்கிய முத்திநிலையில் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வர்" என்னுஞ் சிவசமவாதிகள் கொள்கையையும் மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளின் உண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது.

சிவகீதை *

பிண்டோற்பத்திகதனம்.

(கீழ்வருவன வடமொழிச்சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு.)

ஸ்ரீ ராமர் சிவபெருமானைநோக்கிக்கேட்டது.

பாஞ்சபௌதிகமாகிய ஸ்தூலதேஹத்திற்கு உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஒடுக்கம், தேகத்தில் ஸ்வரூபம் இவை எப்படி? ஓ பகவானே நீர் சொல்லத்தக்கவராயுள்ளவர்.

---

* இந்நூல் சைவாபிமான் மேலீட்டினால், பெருஞ்செலவிட்டும் பெருமுயற்சி செய்தும், சென்னப்பட்டணம், இருளப்பன் வீதி 36-வது எண்ணுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கா. ஜம்புலிங்கமுதலியாரவர்களால் வடமொழிவல்லுநரைக் கொண்டு, வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, வடமொழிச் சுலோகங்களோடும், வியாக்கியானங்களோடும், அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதில் சைவசமயிகளேயன்றிப் பிறரும் அத்தியாவசியமாயறிந்துகொள்ளவேண்டும் விஷயங்கள் பலவும் பொதிந்துகிடக்கின்றன. இதின் விலை ரூபா இரண்டு. வேண்டுவோர் மேற்படி முதலியாரிடம் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீபகவான்கூறியதாவது—

பாஞ்சபௌதிகமாகிய இத்தேஹமானது பஞ்சபூதங்களால் உண்டாகியது. இச்சரீரத்தில் உள்ள பூதங்களுள் பிருதிவியே முக்கியம். இதர பூதங்களுக்கு அமுக்கியத்துவமேயுள்ளது.

பாஞ்சபௌதிகமாகிய இப்பார்த்திவ தேஹமானது கருப்பையில் நின்றுண்டாவது, முட்டையில் நின்றுண்டாவது, புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது, மேலே பேதித்துக்கொண்டு விதையில்நின்றுண்டாவது என்று இவ்விதம் நான்குவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மனம் எண்ணுகிறபடி உண்டாவதாய் மற்றோர் சரீரம் உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவர்களுக்கே கருதப்பட்டது. அங்கு முக்கியமாயிருத்தலால் ஜராயுஜத்தையே முதலில் சொல்லுகின்றேன்,

சுக்லசோணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே ஜராயுஜம் எனப்படும். ருதுகாலத்தில் எப்போது ஸ்திரீகளின் கர்ப்பகோசத்தில் சுக்கிலம் பிரவேசிக்கின்றதோ,

ஸ்த்ரீயின் சோணிதத்தோடு கலந்ததாய்க்கொண்டு அச்சுக்லமே ஜராயுஜமாகின்றது. சோணிதம் விசேஷமாயிருந்தால் பெண்ணும், சுக்லம் விசேஷமாயிருந்தால் ஆணும் உண்டாகும்.

சுக்லசோணிதங்கள் சமமாயிருக்கின் ஆணும் பெண்ணுமற்றவனாய்த் தோன்றுகின்றான். ஸ்திரீ நான்காம்தினத்தில் ருது நீங்கிச் சுத்தையாவாள். பிறகு பதினாறுநாள்வரையில் ருதுகாலம் என்பது குறிக்கப்பட்டது.

ஆண்டு ஒற்றைப்படைதினத்தில் பெண்ணும், இரட்டைப்படைதினத்தில் ஆணும் தோன்றும். அழகுவாய்ந்த மங்கைக்குப் பதினாறுவது தினத்தில் கர்ப்பம் ஏற்படுமாயின் அந்தப்பிரஜை சக்கிரவர்த்தியாகவோ அல்லது அரசனாகவோ பிறக்கின்றான்.

ருதுநீங்கி ஸ்நாநம் செய்ததும் மங்கை எந்தப்புருஷனது முகத்தை விருப்புற்று நோக்குகின்றாளோ, அந்தப்புருஷனது உருப்போன்ற உருக்கொண்டதாய் கர்ப்பம் ஏற்படும். ஆதலால், அவள் தனதுகணவனது முகத்தையே பார்க்கவேண்டும்.

ஸ்த்ரீயின் தோலுருவமாகிய பையானது சிறிதாய் யாதொன்றுளதோ அது ஜராயு என்று சொல்லப்படுகின்றது. யாதொருகாரணத்தால் அதிலேயே சுக்லசோணிதங்களின் ஸம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதோ,

அங்கு கர்ப்பம் உண்டாகின்றமையால் ஜராயுஜமென்று சொல்லப் பட்டது. அண்டஜங்கள் பறவை பாம்பு முதலியன. ஸ்வேதஜங்கள் கொசுகு முதலியன.

உத்பிஜ்ஜங்கள் மரம் செடி கொடிமுதலியன. மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் எடுக்கும் உருவமுடையதேகம் தேவரிஷிகள். ஸ்திரீகளின் யோநிவாயில் சென்ற சுக்லமானது ஜன்மகர்மபலத்தால் சோணிதத் தோடுகூடிக் கலந்ததாகின்றது. அந்தத்ரவமானது முதலாவது மாசத் தில்,

நீர்க்குமிழிபோலாய் பின்னர் சற்று இறுகியதாய் பிறகு கருப்பை போன்ற வட்டமதாய் ஆகும். இரண்டாவது மாதத்தில் அந்தப் பை வடிவம் சற்றுக்கட்டிப்பட்டதாய்க் கொண்டு அந்த இறுகிய த்ரவமானது பிண்டமாகின்றது.

கை கால் தலைமுதலியன மூன்றும்மாதத்தில் உண்டாகின்றன. நான் காம் மாதத்தில் ஜீவனுக்கு (அபிவ்யக்தி) தோற்றமேற்படுகின்றது.

அதற்குப்பிறகு அன்னையின் வயிற்றினில் கர்ப்பம் தானே சலிக் கின்றது. புத்திரனுயின் வலது பக்கத்திலும் புத்திரியாயின் இடதுபக் கத்திலும் இருக்கின்றது. நபும்ஸகனுயின் வயிற்றின் நடுப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது.

ஆதலால் புத்திரனுயிருந்தால் கர்ப்பிணி வலப்பக்கம்கீழாய்ப் படுக் கின்றனள். அப்போது பிறந்த பிறகுண்டாகக்கூடிய மீசை பல்முதலி யவை நீங்கலாகிய மற்ற அங்கப்பிரத்யங்கங்களும் ஏககாலத்தில் ஸூக்ஷ் மங்களாயுண்டாகும். அத்தன்மைகள் நாலாமாதத்தில் வியக்தமாய்த் தோன்றுகின்றன.

ஓ ராமா, புருஷர்களுக்கு நிச்சலமாயிருத்தல்முதலிய தன்மைகளும் ஸ்திரீகளுக்கு சலனமுறுதல் முதலிய தர்மங்களும் அலியினிடம் அவ் விருதன்மைகளும் கலந்தனவாயும் இருக்கின்றன.

கர்ப்பத்திலுள்ள பிராணியினது ஹ்ருதயமானது அன்னையின் ஹ்ரு தயத்தாலுண்டாவதாய்க் கொண்டு, விஷயங்களை விரும்புகின்றது. ஆத லால் கர்ப்பவிருத்தியின்பொருட்டு கர்ப்பிணியின் மனத்திருப்தியைச் செய்யவேண்டும்.

ஆதலால், கர்ப்பிணியாகிய இருதயமுள்ள அம்மங்கையை தௌ ஹ்ருதினீ என்று சொல்லுகின்றனர். கர்ப்பிணிவிரும்பிய அன்னபானாதி களைத் தராவிடில் கர்ப்பத்திற்கு அங்கஹீனத்துவமுதலியன ஏற்படும்.

அன்னைக்கு எவ்விஷயத்தில் விருப்பமுள்ளதோ அவ்விஷயம் புதல்வனுலும் விரும்பப்படுவதாம். ஐந்தாம் மாதத்தில் மனம் நன்றாயறியக்கூடியயோக்கிதை யுடையதாம். மாம்ஸாத்தம் இவைகளும் புஷ்டியடையும்.

ஆறும்மாதத்தில் எலும்பு நகம் கேசரோமங்கள் தோன்றும். பலவர்ணங்களும் விருத்தியடையும். ஏழாம்மாதத்தில் அங்கங்கள் பரிபூர்த்தியாகும்.

அந்தக் கர்ப்பசிசுவானது கால்களுக்கிடையில்சென்ற கைகளால் காதோட்டைகளை மூடிக்கொண்டு கர்ப்பவாசத்தினுல் மிக்க கிலேசமுற்றதாய்க் கொண்டு கர்ப்பவாஸ பயத்தினுல் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

அந்தச் சிசுவானது தோன்றிய நிஜஸ்வரூபத்தையுடையதாய் கர்ப்பதுக்கானுபவத்தோடு கூடியதாய்க் கொண்டு வைராக்கியமுடையதாய் அந்தோ கஷ்டமென்று தன்னைக்குறித்து மிக்கசோகமடைகின்றது.

மர்மங்களைச் சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களையுடைய மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாதனவாகிய எண்ணிறந்ததேஹங்களைப் பெற்று எவ்வளவோதுன்புற்றனம். வறுத்தமாவைப்போலுள்ள வறுக்கப்பட்ட மணல்களில் வறுக்கப்பட்டு மஹா துன்பத்தோடு தஹிக்கப்பெற்றனம்.

கர்ப்பகோசத்திலகப்பட்டுக் கொண்டவனுகிய என்னை ஜடராக்கினியால் கொதிக்கப்பெற்ற பித்தநீர்த்துளிகள் மிகவும் கடுமையாய்த் தஹிக்கின்றன.

விலாப்பக்கத்திலுள்ள ரம்பம்போன்ற எலும்புகளால் தொந்தரையடைந்தவனுகிய என்னை முள்ளிலவின் முள்ளுகளுக்கு நிகராயுள்ள வயிற்றுப்புழுக்களின் முகங்களும் ஹிம்ஸிக்கின்றன.

ஜடராக்கினியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், கெட்டநாற்ற நிறைந்ததுமாகிய கர்ப்பத்தில் என்னுல் எந்தத்துன்பம் அனுபவிக்கப்பட்டுளதோ அத்துன்பத்திலும் கும்பீபாகமெனும் நரகத்திலனுபவிக்கும் துன்பம் அற்பமேயாம்.

சீழ் ரத்தம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல், வாந்தத்தைப் புசித்தல், மலத்தில் புழுப்போலாதல் ஆகிய இவைகளும் கர்ப்பவாஸம் செய்யும் என்னுல் அனுபவிக்கப்பட்டுளது.

கர்ப்பகோசத்தையடைந்து என்னால் எத்தகைய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டதோ அதனை ஸகல நரகங்களிலுமுள்ள பெருந்துக்கமும் மீறுகின்றதில்லை.

இவ்வாறு பூர்வம் அடையப்பட்ட ஜன்மங்களையும் துன்பங்களையும் நினைத்துக்கொண்டு மோக்ஷோபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அப்பியாஸதத்பரனாய் இருக்கிறான்.

எட்டாமாதத்தில் தோலும் சலனமும் உண்டாகின்றது. இருதய கமலத்திலுண்டாகின்றதும்,ஜிவதாரண ஏதுவும்,வெண்ணிறமும், கொஞ்சம் மஞ்சள்கலந்த செந்நிறம் பெற்றதுமாகிய ஓஜஃ தேஜஃ எனும் தாது பரிணாமங்களும் ஏற்படுகின்றன.

கர்ப்பமானது சலிக்கின்றதாயினும் மீண்டும் அன்னையின் வயிற்றிலேயே இருக்கவேண்டியதவசியமாதலால் அவ்வாறு இருந்துகொண்டு விசேஷமாய்ச் சலிக்கின்றது. ஆதலால் எட்டாமாதத்தில் பிறந்தசிசு ஓஜஸ் என்பதாக பூர்வம் சொல்லப்பட்ட தாதுபரிணாமமில்லாததாய்க் கொண்டு ஜீவிக்கின்றதில்லை.

பீடையடைந்த தேஹமுடையவன்போல், அதன் அப்பியாஸவிசேஷத்தால் கொஞ்சகாலம் இருத்தல் ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒன்பதாவது முதலியமாதங்களில் பிரசவ சமயம் ஏற்படும்.

அன்னையின் ரக்தத்தை வஹிக்கின்றதாகிய நாடியைப்பற்றிக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள தொப்புளிலுள்ள நாடியானது கர்ப்பத்திற்கு அன்னையின் அன்னரசத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றதாயுள்ளது.

கர்ப்பசிசுவானது அந்தத்தொப்புள் நாடியால் அன்னையின் ஆகாரத்தினால் போஷிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு ஜீவிக்கின்றது. எலும்பினால் சூழப்பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்தில் நெருக்குள்ளவனும் மேதஸ்ருதிரம் இவைகளால் பூசுப்பெற்றவனுமாய் யோனிவழிவந்து கீழ்முகமுடையவனாய் மிகவும் துக்கத்தால் நொந்தவனுமாய் உரக்கக் கத்திக்கொண்டு வெளிப்படுகின்றான்: இவ்விதம் கர்ப்பகோசத்திலிருந்து வெளிப்பட்டவனாய்க்கொண்டு மடிமீது வைக்கக்கூடியவனாய் விழுகின்றான்.

அப்போது யாதும்செய்ய இயலாதவனாய் மாம்ஸ பிண்டம் போன்றவனாய்த் தண்டத்தைக் கையிலுடையவர்களாகிய ஜனங்களால் நாய் பூனை முதலியவைகளால் கேடுவராதிருப்பதற்காகக் காக்கப்படுகின்றான். ராக்ஷஸனை தகப்பன்போலும் டாகிநீதேவதையை தாய்போலும் எண்ணுகின்றான்.

(இன்னும் வரும்.)

சைவசுராச்சியம்.

உலகத்தில் ஒருதேசத்தைப் பரிபாலித்தற்கு எப்படி அரசாங்கம் அவசியமோ, அப்படியே ஒரு சமயத்தைப் பரிபாலித்தற்கும் அரசாங்கம் அவசியமாம். அரசனில்லாததேசம் அழிவதுபோல் அரசனில்லாத சமயமும் அழியும். ஆதலால், ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் தங்கள் தேச பரிபாலனத்தினிமித்தம் அரசாங்கம் உண்டாக்கிக் கொள்வதுபோல், ஒவ்வொருசமயத்தாரும் தங்கள் சமயபரிபாலனத்தினிமித்தம் அரசாங்கம் உண்டாக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும். சிலர் தேச வரசாட்சியில் சமய வரசாட்சியும் அடங்கிநிற்றலால் தேசத்தை யரசுபுரியும் மன்னவனே சமயத்தைப் பரிபாலித்தற்கும் உரியவன் என்று எண்ணுகிறார்கள். இப்படி எண்ணுவது தவறு. அரசன் எச்சமயச் சார்புடையவனோ அச்சமயத்தை மாத்திரம் அவன் பரிபாலிப்பனேயன்றி, தன் தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சமயத்தையும் பரிபாலிக்கமாட்டான். அன்றியும், அவனாற் செய்யப்படும் தேசபரிபாலனமும் சமயபரிபாலனமும் குடிகளின் உதவியின்றிச் செய்யப்படுதலில்லை. குடிகளின் உதவியைக்கொண்டே அரசன் தேசத்தையும் சமயத்தையும் பரிபாலிப்பான். குடிகளின் உதவியின்றி அரசன்மாத்திரம் நடத்தும் இராச்சியபரிபாலனம ஒருபோதும் சிறக்காது. ஆதலால் தேசபரிபாலனத்தைப்போலவே சமயபரிபாலனமும் அரசனைமாத்திரம் பொறுத்ததாயிராமல் குடிகளையும் பொறுத்ததாயிருக்கிறது. அரசனாற் செய்யப்படும் பரிபாலனம் செம்மையாயிராவிடில், அவனைத்திருத்துவதும் குடிகளின் கடமையாயிருக்கிறது. முற்காலத்தில் அரசர்கள் சுயாதீனம் பெற்றுத் தங்கள் இச்சையின்படி அரசுபுரியும் இராச்சியங்களே உலகில் அதிகரித்திருந்தன. இப்போது குடிகள் தங்களுக்கு இராச்சிய பரிபாலனத்திலுள்ள சுதந்திரத்தையுணர்ந்தவர்களாய், அரசனை அவன் இஷ்டப்படியெல்லாம் அரசுபுரிய விடாமல் தங்கள் அபிப்பிராயப்படி அரசாளச் செய்கிறார்கள். இப்போது "மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி" என்று வழங்கிய பழமொழியானது "மன்னுயிரெப்படி மன்னவனப்படி" என்று மாறி வழங்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. இப்போது பலவிடங்களிலும் உண்டாயிருக்கும் சுராச்சிய பரிபாலனங்களே இதற்குச் சான்றும்.

இத்தேசத்திலும் சிலகாலமாக சுயவரசாட்சியில் விருப்பம் அதிகரித்து வருகின்றது. ஆனால் சனங்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிதாகிய தேச சுராச்சியத்தை விரும்பித் தலையை யுடைத்துக்கொள்ளுகிறார்களேயன்றி, மிகவும் எளிதாகிய சமய சுராச்சியம் வைத்து அரசுபுரிய முயல்வதில்லை. தேச சுராச்சியம் மிகவும் வியாபகமுடையது. சமய சுராச்சியம்

தேச சுராச்சியத்தில் வியாப்பியமாய் அடங்கிநிற்பது. குடிகள் சமயம், கைத்தொழில், வர்த்தகம், கல்விமுதலிய துறைகளில் அரசாங்கத்தை எதிர்பாராமல் தங்களுக்குத் தாங்களே எம்மட்டில் சுராச்சியம் உண்டாக்கி நடத்தலாமோ, அம்மட்டில் நடத்தி அபிவிருத்தியடையப்பெற்றால் அவ் வபிவிருத்தி தானே தேச சுராச்சியத்தைத் தந்துவிடும். இதற்கு ஐரோப் பியர்கள் பலதுறைகளிலும் வைத்து நடத்தும் அரசாட்சிகளே நிதர்சன மாம். கிறிஸ்து சமயபரிபாலனம் செய்யும் அரசாங்கங்கள் உலகெங்கும் இருந்தும் அவைகளை எதிர்பாராமலே போப் என்னும் தலைவரை வைத் துக்கொண்டு ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவர்கள் உலகமெங்கும் சமய வரசாட்சிசெலுத்திவருவதும் இதற்குப் பெருஞ்சான்றும்.

இவ்வாறு ஐரோப்பியர்கள் அரசாங்கத்தையும் எதிர்பாராமல் தாங் களே சமயவரசாட்சி செய்வதை நம்மவர்கள் அவர்களோடு நெடுங்கால மாகப் பழகிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தும் "நறுநெய்நிறை புழுக்கலுய்க்கி னும் முறைபெறுமோ சுவையுணருமாறு" என்பதற்கிணங்க உணர்ச்சி யின்றிச் சமயபரிபாலனத்தைக் கைவிட்டிருப்பது, அந்தோ எவ்வளவு பேதமைத்து.!

பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியின் கீழிருந்துகொண்டு நாம் நமது சமயபரி பாலனத்திற்கெனத் தனி அரசாங்கம் உண்டாக்கிக்கொள்வது இராஜநீதி க்கு விரோதமாயிருக்குமென்று நம்மவர்கள் சிலர் எண்ணுவார்கள். இப் படி எண்ணுவது முற்றிலும் தவறு. நமது காருணியமுள்ள பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின்கீழ் குடிகள் தங்கள் சமயங்களைத் தாராளமாய்ப் பரிபா லனஞ்செய்யலாம். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு இராஜதானியாயிருக் கும் லண்டன் மாநகரத்திலும் நாம் நமது சைவமதஸ்தாபனம் செய்ய லாம். ஆதலால் நாம் நமது சமய சம்பந்தமான சுயவரசாட்சிபுரிவது ஒருபோதும் இராஜநீதிக்கு விரோதமாகாது. நாம் சைவ அரசாட்சி செய்வதற்குக் கத்திவேண்டாம், கட்டாரிவேண்டாம். துப்பாக்கிவேண் டாம். பீரங்கிவேண்டாம். வீரர்வேண்டாம். சூரர்வேண்டாம். அறி வுந்திருவுமிருந்தாற்போதும். சைவசமயத்தின் ஏற்றத்தையும் அதின் தற்காலநிலைமையையும், அதைப்பரிபாலிக்கும் முறையையும் அறியும் அறிவும், செல்வமும் உடையவர்கள் முற்பட்டுவருவரேல் இன்றைக்கே நமக்குச் சைவசுராச்சியம் உண்டாய்விடும். நம்மவர்களுள் பெரும்பாலும் அறிவுள்ளவரிடத்தில் திருவும் திருவுள்ளவரிடத்தில் அறிவுங் குறைந்தி ருப்பதனால் இதுவரையில் சைவ சுராச்சியம் உண்டாகவில்லை. சைவசம யிகளிடத்தில் உள்ள செல்வம் பெரும்பாலும்

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

என்னுந் திருக்குறளின்படி வீணிலும் தீயவழிகளிலுமே செலவாகின்றன. சைவசுராச்சியத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பலர் வேண்டாம். முதலில் அறிவுந்திருவுமுடையார் இரண்டொருவர் முற்பட்டுவரினும் போதும். இப்போது உலகத்திலுள்ள மிகப்பெரிய இராச்சியங்களெல்லாம் ஆதியில் ஒவ்வொருவராலேயே தோன்றின. உலகெங்கும் பரவியிருக்குஞ் சமயங்களும் ஆதியில் ஒவ்வொருவராலேயே உண்டாக்கப்பட்டன. ஆதலால் சைவசமயிகளுக்குள்ளே அறிவாளியும் பொருளாளியுமாயுள்ள கொடையாளி ஒருவர் முற்பட்டு வருவரேல் நாம் இன்றைக்கே சைவசுராச்சியம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, உலகெங்கும் சைவசமய பரிபாலனம் பண்ணலாம். கிறிஸ்தவர்களிடம் ஏராளமான செல்வமிருப்பதனால் அவர்கள் உலகெங்கும் கிறிஸ்து அரசாட்சிசெய்கிறார்களெனவும், நம்மவர்களிடத்தில் அவ்வளவு பொருளில்லாமையால் நாம் அவ்வாறுசெய்ய இயலாது என்றும் நினைக்கலாகாது. இப்போது உலகத்திலிருக்கும் மிகப்பெரிய இராச்சியங்கள் ஆரம்பத்திலேயே இவ்வளவு பெரியனவாயில்லை. முதற்கண் சிறியனவாகவேயிருந்தன. பிறகு நாளடைவில் அபிவிருத்தியெய்தின. நிலத்திலிட்ட வித்து முளைக்கும்போதே மரமாயிராது. சிறிது சிறிதாகவே வளர்ந்து பெரியமரமாகும். ஆதலால் நாம் முதலில் நமது சத்தியளவில் சுராச்சியம் அமைத்துச் சமயபரிபாலனம் பண்ணினால் பிறகு அது நம்மவர்களின் முயற்சி அளவாக நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியடையும்.

(இன்னும் வரும்.)

சோமவார விரதம்.

நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் ஓர்காலத்துத் தம்மிடத்திற் கெழுந்தருளிய முனிசிரேஷ்டராகிய கௌதமருக்கு சோடசவுபசாரங்களைச்செய்து, சுவாமீ! அடியேங்கட்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டியதொன்றுளது; அது உலகத்தில் நடந்துவருகிற சோமவாரவிரத

மென்பதே யென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனர். அம்முனிசிரேட்டர், ஓ முனிவர்களே, கேளுங்கள் பூர்வத்தில் சந்திரனானவன் உமையா சகிதத்வா, சோமம் என்னுந் திருநாமஸ்வரூபராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சோமவாரத்தில் விரதமிருப்பதே தகுதியென்று நியமித்து அதில் விரதாரம்பஞ்செய்து முடிந்தவுடன் சிவபெருமான் அவன்தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்ச தரிசனந்தந்து, ஓ சந்திரனே, உனக்கு வேண்டிய வரங்கேளெனச் சந்திரன் மஹா சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து, சுவாமீ அடியேன் தேவரீரிடத்தே எப்போதும் வாசமாயிருக்கவும் அதற்குத்தக்க பெயரொன்றை யடையவுந் தேவரீர் அருள்புரியவேண்டுமென்ன, சிவபெருமான் சோமனென்னும் பெயர்தந்து தனது சடையிலச்சோமனைத் தரித்துக்கொண்டனர்.

பின்னரோர்காலத்தில் கைலையங்கிரியில் நவரத்தினகசிதமாகிய ஆசனத்தில் தேவர், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தவித்தியாதரர், இருடிகள் மற்றுமுள்ளோர்களும், தோத்திரஞ்செய்ய வீற்றிருந்த சிவபெருமானவர் தன்சடைமுடியிலிருந்த சந்திரனை யாவருங்கண்டதிசயிக்கத் தோற்றுவித்தருளினர். அப்போது பார்வதியார் இச்சந்திரன் யார்க்குமரியதாகிய உமது முடியை யடைந்துவாழும் பெரும்பேறடைந்த காரணத்தை அடியேனுக் கருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான் அருள்செய்கின்றனர்.

ஓ பார்வதி, எனக்குரிய சோமவாரவிரதத்தை மஹா பத்தியுடன் விதிப்படிசெய்து முடித்ததனா லடைந்தனனென்றனர். உமாதேவியார் மிகமகிழ்ந்து சுவாமீ அடியேனுக்கு அவ்விரத முறைமையைக் கூறியருளவேண்டுமென்று துதிக்கச் சிவபெருமான் யாவருமுய்யும்பொருட்டு ஓ கௌரீ, சோமவாரதினத்திலிவ் விரதத்தையனுட்டித்துப் பெரும்பேறடைய வெண்ணுவோர் ஆரம்பத்தில் அஷ்டதிக்கிலும் அஷ்டகலசங்களையும், நடுவே பத்மாசனத்தில் பாணலிங்கத்தையும் நிறுத்தி ஆசிரியனைக் கிழக்குமுகமாக இருக்கச்செய்து வில்வம், அறுகு, வெள்ளெருக்கு, வெள்ளைப்பட்டு, வெள்ளையட்சதை, பஞ்சகௌவியம், பஞ்சாமிர்தம், பால், சந்தனம், புனுகு, இளநீர் முதலிய சிவபூசாதிரவியங்களை யருகிருத்தி அபிடேகஞ்செய்து,

ஓம் மகாதேவாய நமஃ
ஓம் மகேஸ்வராய நமஃ
ஓம் சங்கராய நமஃ
ஓம் இடபத்துவசாய நமஃ
ஓம் சூலபாணியே நமஃ
ஓம் காமாங்கநாசனாய நமஃ
ஓம் தேவதேவேசாய நமஃ
ஓம் ஸ்ரீகண்டாய நமஃ
ஓம் ஈஸ்வராய நமஃ
ஓம் பார்வதிப்பிரியாய நமஃ
ஓம் உருத்திராய நமஃ
ஓம் சிவாய நமஃ

என்னும் பன்னிரண்டு மந்திரபுட்பத்தாலருச்சித்து தூபதீப ஆராதனை சோடசோபசாரமு முடித்துப் பன்னிரண்டு பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து ஒருகால் போசனமேனும் உபவாசமேனும் இருப்பதாக நியமித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

உத்தமமாகிய உபவாசநியமஞ் செய்வோர் நித்திரையின்றிச் சிவபுராணங்களைக்கேட்டும், படித்தும் இராவைக்கழித்து மறுநாள் காலையில் பாரணைசெய்யவேண்டும். இவ்வாறு க, உ, ௩, வருடம் இவ்விரதமனுஷ்டித்து முடிவிலும் இவ்வாறே நடத்திப் பன்னிரண்டு பிராமணர்களைச் சோடசோபசாரஞ்செய்து வணங்கி அர்த்தநாரீச வுருவமைந்த பொற்பிரதிமைக்கு மபிடேகமுதலியவற்றை நடத்தவேண்டும்.

இடைநின்ற சோமவாரங்களின் காலையில் சிவநாமத்தை யுச்சரித்தெழுந்து நதி, ஏரி, குளம், கால்முதலிய விடங்களிற் சென்று சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு வில்லவம் ௫, அருகு கo, வெள்ளையட்சதை கo, இம்மூன்றையுங்கொண்டு பிரதோஷகாலத்திற் சிவாலயத்துட் கிரமப்படி பிரவேசித்து அவ் வில்வமுதலியவற்றால் அருச்சித்துச் சிவதரிசனஞ் செய்துவந்து உண்டு சிவபுராணங்களைப் படித்துங் கேட்டுந் தனித்துச் சயனிக்கவேண்டும். இவ்வாறு இவ்விரதங் கொள்வோர் வெள்ளைவத்திரத்தையே தரித்துக்கொண்டு சிவசின்னந்தாங்கி சிவசந்நிதானத்துட் பிரவேசித்தல் முறை. இவ்வாறு முற்றும் நடத்த முடியாதாயினும் அந்தந்தவருடங் கார்த்திகைமாதத்திலாவது இச்சோமவாரவிரத மனுஷ்டிப்பவர் பெறுதற்கரிய சாயுச்சியபதவியை யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லையெனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர், என்று சொல்லிக் கௌதமர் விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

சைவசித்தாந்தப் பிரசங்கரத்னாகரம்,
கா. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

காலப்பிரமாணம்.

நிமிஷம் பதினைந்துகொண்டது ஒருகாஷ்டை. காஷ்டை முப்பது கொண்டது ஒரு கலை. கலை முப்பதுகொண்டது ஒரு முகூர்த்தம். முகூர்த்தமென்பது இரண்டுநாழிகை. முகூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது பகலும் இரவுங்கூடிய ஒருநாள். நாள் பதினைந்துகொண்டது ஒரு பக்ஷம். பக்ஷம் இரண்டுகொண்டது ஒருமாசம். மாசம் ஆறுகொண்டது ஒரு அயனம். அயனம் இரண்டுகொண்டது ஒருவருஷம். இம்மநுஷவருஷம் ஒன்று தேவர்களுக்கு ஒருநாளாம். தேவர்களுக்கு உத்தராயணம் பகலும், தக்ஷிணாயனம் இராத்திரியுமாயிருக்கும். மனுஷவருஷம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒரு வருஷமாம். தேவவருஷம் பன்னீராயிரங்கொண்டது ஒரு சதுர்யுகமாம்.

யுகம்.		தேவவருஷம்.	மனுஷவருஷம்.
கிருதயுகம்	—	௪௲௮௱	௰௭ லக்ஷத்து ௨௮௲
திரேதாயுகம்	—	௩௲௬௱	௰௨ ,, ௯௬௲
துவாபரயுகம்	—	௨௲௪௱	௮ ,, ௬௪௲
கலியுகம்	—	௲௨௱	௪ ,, ௩௨௲
சதுர்யுகம்	—	௰௨௲	௪௩ லக்ஷத்து ௨௰௲

இப்படிச் சதுர்யுகம் ஆயிரந்திரும்பினால், பிரமாவுக்கு ஒரு பகலாகும்; பின்னும் ஆயிரந்திரும்பினால், பிரமாவுக்கு ஓரிராத்திரியாகும்; ஆகவே இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுகங்கொண்டது பிரமாவுக்கு ஒருநாளெனப்படும். இந்தநாள் முப்பதுகொண்டது ஒருமாசம். இந்தமாசம் பன்னிரண்டுகொண்டது ஒருவருஷம். இந்த வருஷம் நூறானால், பிரமாவுக்கு ஆயுசு முடியும். இவ்வியல்புடைய பிரமாக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள் பிறந்திறந்தார்கள். பிரமாவினுடைய ஆயுசு பரமெனப் பெயர்பெறும். அதிற் பாதியாகிய ஐம்பது வருஷம் பரார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

பிரமாவினுடைய பகலாகிய ஆயிரஞ்சதுர்யுகத்திலே பதினான்கு மநுக்கள் அதிகாரம் பண்ணுவார்கள். அவர்கள் பெயர் சுவாயம்புவர், சுவாரோசிஷர், ஔத்தமர், தாமசர், ரைவதர், சாக்ஷுஷர், வைவஸ்வதர், சூரியசாவர்ணி, தக்ஷசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, தருமசாவர்ணி, ருத்திரசாவர்ணி, ரோச்சியர், பௌவியர் என்பவைகளாம். ஒவ்வொரு மநுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகமாகும். எழுபத்தொரு சது

யுகம்; தேவமானத்திலே எட்டிலக்ஷத் தைம்பத்தீராயிரம் வருஷங்களாம்; மனுஷியமானத்திலே முப்பதுகோடியே அறுபத்தேழுலக்ஷத் திருபதினாயிரம் வருஷங்களாம். ஒருமநுவந்தரத்துக்கு எழுபத்தொரு சதுர்யுகமாகப் பதினான்கு மநுவந்தரத்துக்கும் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றுநான்கு சதுர்யுகமாகும். பிரமாவின் பகலிலேமிஞ்சிய சதுர்யுகம் ஆறு.

இப்படிப் பதினான்கு மநுவந்தரங்களானால், பிரமாவுக்கு ஒருபகலாம். இதன்முடிவிலே தினப்பிரளயம் உண்டாகும். அப்பொழுது பிரமா அப்பகலளவினதாகிய இராத்திரியிலே யோகநித்திரை செய்வர். இப்படி ஆயிரஞ் சதுர்யுகவளவையையுடைய இராத்திரி கடந்த பின்பு பிரமாத்திரும்பியும் படைத்தற்றொழில் செய்வர். பிரமாவுக்கு ஒருபகல் ஒருகற்பமெனப்படும். கற்பமாவது சிருட்டிமுதற் பிரளயமிறுதியாகிய காலம். ஒருகற்பத்துக்கு மனுஷவருஷம் நானூற்றுமுப்பத்திரண்டுகோடி.

பிரமாவினுடைய ஒருபகலிலே பதினான்கிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். ஒருமாசத்திலே நானூற்றிருபதிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். ஒருவருஷத்திலே ஐயாயிரத்து நாற்பதிந்திரர்கள் இறப்பர்கள். பிரமாவுடைய ஆயுசுள்ளே ஐந்துலக்ஷத்து நாற்பதினாயிரம் இந்திரர்கள் இறப்பர்கள்.

தற்காலத்தில் இருக்கின்ற பிரமாவுக்கு முதற்பரார்த்தமாகிய ஐம்பது வயசுஞ் சென்றன. இப்போது நடப்பது இரண்டாம்பரார்த்தத்தில் முதல்வருஷத்து முதன்மாசத்து முதற்றினம். இது சுவேதவாரககற்பமெனப்படும். பிரளயசலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை விஷ்ணு வெள்ளைப்பன்றியுருவங்கொண்டு மேலே எடுத்த கற்பமாதலிற் சுவேதவாரககற்பமெனப்பட்டது. இத்தினத்திலே சுவாயம்புவமநு, சுவாரோசிஷமநு, ஔத்தமமநு, தாமசமநு, ரைவதமநு, சாக்ஷுஷமநு, என்னும் ஆறுமநுக்கள் இறந்துபோனார்கள். இப்போது ஏழாமநுவாகிய வைவஸ்வதமநுவினுடையகாலம் நடக்கின்றது. இவருடைய காலத்திலே இருபத்தேழு சதுர்யுகங்கள் சென்றன. இப்பொழுது இருபத்தெட்டாஞ் சதுர்யுகத்துக் கலியுகம் நடக்கின்றது.

மாசம் சௌரமாசமும், சாந்திரமாசமுமென இருவகைப்படும். சூரியன் ஒருராசியை அநுபவிக்குங்காலம் சௌரமாசம். ஒரு அமாவாசை கழித்த பிரதமை முதல் மற்றொரு அமாவாசைவரையும் உள்ள முப்பதுதிதிகொண்டகாலம் சாந்திரமாசம். சூரியன் பன்னிரண்டுராசிகளையுஞ் சுற்றிவருங்காலம் சௌரமானவருஷம். அது ஏறக்குறையமுந்நூற்றறுபத்தைந்து தினங்கொண்டது. சந்திரனுடைய சஞ்சாரத்தினால் உண்டாகிய பன்னிரண்டு அமாவாசைகொண்டகாலம் சாந்திர

மானவருஷம். நான்கு வருஷத்துக்கு ஒருதரம் சாந்திரவருஷத்திலே பதின்மூன்று அமாவாசை வரும். அதில் அதிகமாகிய ஒருமாசத்தை அதிகமாசமென்று வழங்குவர். சூரியன் மேடராசியிற் பிரவேசிக்குந் தினமே சௌரவருஷப்பிறப்பு. சூரியன் மீனராசியிற் பிரவேசித்த மாசமாகிய பங்குனிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துப் பிரதமையே சாந்திர வருஷப்பிறப்பு.

நாவலர் நான்காம்பாலபாடம்.

சிவபெருமான் காலாதீதர்.

தத்துவங்களைக்கடந்த தற்பரம்பொருளாவார் சிவபெருமான் ஒருவரே. ஆதலால் அவரை வேதங்கள் "தத்துவாதீதன்" என்று கூறுகின்றன. பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும் காலதத்துவத்திற்குட்பட்டவர்களாகையால் இம்மூவருக்கும் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் உண்டு. ஒரு பிரமன் ஆயுளில் ஐந்துலக்ஷத்து நாற்பதினாயிரம் இந்திரர்கள் இறப்பார்கள். ஒரு விஷ்ணுவின் ஆயுளில் பலபிரமர்களும் ஒரு உருத்திரர் ஆயுளில் பல விஷ்ணுக்களும் இறப்பார்கள்.

தமிழ்வேதம்.

நூறு கோடி பிரமர்க ளொங்கினார்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறில் லாதவ னீச னொருவனே.

எண்ணுடை மூவ ரிராக்கதர்க ளெரிபிழைத்துக்
கண்ணுத லெந்தை கடைத்தலைமுன் னின்றதற்பி
னெண்ணிலி யிந்திர ரெத்தனையோ பிரமர்களு
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் டோணோக்கம்.

பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுள்ளத் தானும்
கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்புரிந் தார்க்கருள் செய்யு
மையஞ்சி னப்புறத் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே.

ஒன்றொன்றொ டொன்றுமொரு நான்கொடைந்து மிருமூன்றோ டேழுமுடனாயன் றின்றொ டொன்று மறிவானவர்க்கு மறியாமை நின்றவானார் [குழுமிச்
குன்றொன்றொ டொன்று குலையொன்றொ டொன்று கொடியொன்றொடொன்று
சென்றொன்றொ டொன்று செறிவாய் நிறைந்த திருமுல்லைவாயிலிதுவே.